

Puurtaa Ahti Ahjolainen  
ahkerasti ahtaajana,  
työn tekee todella taiten.

Ahti tuntee laivat Saksan,  
Kiinan, Norjan ja Perunkin,  
Englannin sekä Japanin,  
rahtilaivat kaikkain.

Ahti tietää tismallensa  
raanat, ruumat että kajat,  
ahterit ja pöytäroskat,  
tasan tartuntakäpälät,  
otteet oikeat etenkin  
kuten taskunpohjukkansa.

On taitava ja pätevä  
tuo Ahjolaisen isäntä,  
toimissaan vakaisen varma  
satamassa ahtaamassa.

Konsa ahtaajat useimmat  
kotiin töistä kiiruhtavat  
tai katveisiin sen terassin  
olutvahtojen likelle  
tai vallan vikevän viinan,  
tutkii Ahti Ahjolainen,  
etsii, löytää laivan toisen,  
käy siis sinne ”kuokkatöihin”,  
kuten ahtaajat puhuvat  
ylitöitten puurrannasta.

Ahti purkaa purkit, kahvit,  
moottorit, kapineet kaikki.  
Niin hoituu urakka suuri  
ahkeralta ahtaajalta.

Eip’ on Ahti tuhlaavainen,  
ellei siis sinä pidetä,  
että ostaa Kyllillensä  
viikonloppukukkakimpun.

Kerran talvella tapasin  
tuonp’ on Ahti Ahjolaisen.  
Konsa Ahti uupuneena  
saapui illalla kotiinsa,

istui luoksi höyryävän  
karjalanpadan porinan,  
kyselläkseni käkesin,  
utelin uhallanikin:

"Miksi ahkeraan aherrat?  
Mihin käytät palkkapussin?"

Niinpä Ahti virkkeet viskoi,  
paljonlaisesti pajatti,  
pakisi pärinäparroin,  
kyllin turvaltaan turisi,  
lauseitaan lateli siinä,  
sanat hampailtaan hajotti:

"Omp´on Kalle professori,  
Seppo sähköinsinööri,  
ekonomi Niilo kohta,  
Risto pää ssyt jo Polille.  
Vaan tuo pahnanhajonhainen,  
Liisa laatii mainoksia,  
sompuloi somaiset leiskat  
markkinointikoulussansa.

Kaikki kons´on koulutettu,  
lähden kyllä Kyllin kanssa  
Tallinnaan peräti vielä  
tai sitten vesille Ruotsin  
rentoutumaan rehvakkaasti."

Siten Ahti ahkeroitsi  
ahonlaidoilla elämän.  
Ihollakin tuntui tuolta;  
tuuli tuoreesti aholla,  
ja lintu liversi puussa.